

Landstinget den Gang foreslog paa dette Omraade. Men der var som allerede nævnt af den ærede foregaaende Taler en anden meget vigtig Uoverensstemmelse, nemlig med Hensyn til Forbindelsen af den kommunale Beskatning med dette Lovforslag, og den ærede foregaaende Taler bebudede jo eller haabede eller troede — jeg ved ikke, hvorledes han udtrykte sig — at en lignende Forbindelse ogsaa vilde blive indsat i Aar. Jeg vilde i højeste Grad beklage, om noget saadant skulde blive Tilfældet, for jeg ser ikke rettere, end at det vil være det samme som at lægge uoverstigelige Hindringer i Vejen for Lovforslagets Gennemførelse. Jeg vil meget fraaade, at man gør det; thi jeg ser ikke rettere, end at Spørgsmaalet om den kommunale Beskatning lader sig umuligt afgøre saa at sige ved et Par Pennestrøg paa en eller anden Lejlighedslov, et Spørgsmaal, som vi have drøftet paa Rigsdagen i en Menneskealder. Og jeg gentager, hvad jeg har sagt i Fjor, at den eneste farbare Vej, efter mit Skøn, for endelig at naa et Resultat ved den kommunale Beskatning, er, at vi nu faa en Formue- og Indkomstskat til Staten gennemført, thi det er min Overbevisning, at naar en saadan Skat har været prøvet i nogle Aar, vil Trangen fra de forskellige Sider til at faa noget lignende indført paa den kommunale Beskatnings Omraade blive saa stærk, at det nok skal lykkes os at komme til Ende med denne Sag.

Jeg tillader mig at henlede Opmærksomheden paa, at for saa vidt man maatte blive staaende ved Lovforslaget, som det nu lyder, have §§ 4 og 5 næppe deres Plads paa dette Lovforslag. Disse to Paragraffer, som vi vare enige om i Fjor, og som det ærede Ting har tiltraadt, ere vistnok ved en Misforstaaelse komne til at staa paa dette Lovforslag. Det var naturligt, at de havde denne Plads i Fjor efter 2den Behandling i dette Ting, da de stod i Forbindelse med Spørgsmaalet om den kommunale Beskatning, men efter at dette Punkt er udgaaet og hvis det fremdeles bliver ved at være saaledes, skønner jeg ikke rettere, end at § 4, som omhandler Retten for Kjøbenhavns Kommune til at vedtægtsmæssig Vej at overføre Statsindkomstskattens Regler paa den kommunale Ligning, og § 5, som omhandler Retten for Købstadskommunerne til at udvide deres Ligningskommissioner, høre ganske særlig hjemme paa Formue- og Indkomstskatsloven. Det er imidlertid kun Smaating, der næppe ville volde videre Vanske-

ligheder. I øvrigt vil jeg, lige som den ærede foregaaende Taler, anbefale hurtig Fremme af denne Sag, der er ingen Grund til lange Overvejelser her i Aar, hverken under Behandlingen i Salen eller i Udvalget. Det ærede Medlem ytrede, at han, naar 1ste Behandling var endt, vilde foreslaa Udvalg, og det skal jeg ikke modsætte mig, men jeg vil efter hans Udtalelse haabe, at Udvalget hurtig vil blive færdig med sine Overvejelser, og at man i hvert Fald vil kunne enes om den Tankegang, at nu er der ikke videre at gøre ved Sagen, før den kommer i Fællesudvalg. Derfor anbefaler jeg at fremme Sagen saaledes, at den snarest mulig kommer i Fællesudvalg.

la Cour: Man kan jo ikke nægte, at dette Lovforslag vil gavne Landbruget en lille Smule, men meget bliver det ikke, thi naar vi tage en Gaard paa 4 Tdr. Hartkorn, vil man spare 43 Kr. i Hartkornsskat, der gaa over til Kommunen, men man vil saa paa Formue- og Indtægtskatten rimeligvis komme til at betale 32 Kr. 20 Øre, saaledes at Gevinsten efter dette Regnestykke allerhøjst bliver 11 Kr., saafremt man ejer Gaarden kvit og frit. Er man uheldigere stillet, vil man naturligvis kunne naa at faa hele Besparelsen paa de 43 Kr. Da Forslaget, som det er, imidlertid er en Fordel for Landbruget, vil jeg være med til at anbefale dets Gennemførelse. Jeg havde dog gerne set, om Loven havde været indrettet saaledes, at vi vare komne helt bort fra Hartkornsskatten; den er selvfølgelig bibeholdt i dette Lovforslag, og i den kommunale Beskatning ere vi jo i høj Grad inde paa Hartkornet, som vi maa bort fra. Jeg tror ogsaa, at det kunde have været ordnet saaledes, at vi havde faaet en lille bedre mellemkommunal Beskatning, end Tilfældet er her, idet jeg ikke ser, at dette Lovforslag i synderlig Grad peger hen til en mellemkommunal Beskatning. — For øvrigt vil jeg henstille til det eventuelle Udvalg, om man ikke kunde blive enig om at give Kommunerne af Gammelskatten $\frac{3}{4}$ i Stedet for $\frac{1}{3}$, og jeg har i den Henseende nogle Talstørrelser, som jeg vil meddele det høje Ting. Der svares fra Landet til Staten i Hartkornsskat, Bygningsafgift og Land- og Ligningsskat 7,799,000, fra Byerne i Land- og Ligningsskat og Bygningsafgift 2,786,000. Af disse Penge gaa over til Landbokommunerne 4,180,000 Kr. og til Bykommunerne 2,143,000; der bliver altsaa til Rest som Statskat 3,619,000 for Landet og for Byerne